

Ἔτος Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΔΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 143

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαί 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Νοεμβρίου 1881.

Ἡ Ὄρα καταγίνεται ἀπὸ τινος κχιροῦ εἰς τὴν εὐχάρι-
στον ἀσχολίαν νὰ κοπνίξῃ ἀέρα.

Ὁμοιάζει τὰ μικρὰ ἐκεῖνα τὰ εὐρέθειστα καὶ νευροπαθῆ
νήπια· τοὺς κλαυθμηροὺς καὶ πείσμονας ἐκείνους ἀνθρωπί-
στους, τοὺς ὁποίους καταπέμπει ὁ Ὑψίστος εἰς τοὺς γο-
νεῖς ἐνίοτε, διὰ μόνον τὸν λόγον νὰ καταρῶνται τριχον-
τάκις τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον τὴν στιγμὴν τῆς γεννή-
σεώς των.

Κλαίει, κλαίει, κλαίει, ὀργίζεται, φρυάσσει, ἀπειλεῖ,
μάνεται· ἀλλὰ μόλις ἐννοήσῃ, ὅτι εἰς τὰς κρυφάς της
ἐμπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ ἢ ἐπίπληξίς τοῦ παιδικωγοῦ ἢ ἡ ῥά-
βδος τοῦ πατρὸς σιγῆ, πρῦνεται, προβάλλει προφάσεις,
μειδιᾷ... διὰ ν' ἀρχίσῃ πάλιν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον.

Αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἶνε ἠπιωτέρη κάπως, μᾶλλον μει-
λίχιος, ἤττον ἐρυθρά. Τόσον ὀλίγον ἐρυθρὰ μάλιστα, ὥστε
δικωμωθεὶ χαριέστατα τὸ ἐρυθρὸν φάντασμα, ὅπως τὸ
ἀποκαλεῖ. Ὅλοι κί ὄραι δὲν εἶναι κκακί, βλέπετε. Ὁ ἐ-
ρυθρὸς σκοῦφος τοῦ Ἰακωβίνου, τὸν ὅποτον ἐφόρεσε πρό τι-
νων ἡμερῶν, τὴν ἐστένευε κομμάτι. Τὸν ἔβγαλε καὶ τὸν
ἐφιλοδώρησεν εἰς τὸν Φιλήμονα καὶ τῶρα γελᾷ. Μερικὰς
φράσεις της, πολὺ ἐσπρωγμέναις, σχεδὸν τὰς ἀποσύρει. Με-
ρικοὺς ἐνεστῶτας τολμηροὺς, μερικοὺς μέλλοντας περκε-
κινδυνευμένους τοὺς ἀπαρνεῖται· τῶρα ἀρέσκεται εἰς τὰς
ὑποθετικὰς ἐγκλίσεις: *ἐάν, ὅταν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δεῖ, καὶ*
τὰ τοιαῦτα. Τὸ ἄρθρον τῆς Πέμπτης, λόγου χάριν, με ὄλην
τὴν εἰς τὸ τέλος ποιητικωτάτην προμοίωσιν, ἐν ἣ ὀμιλεῖ

περὶ τρικυμῶν ὡς ἂν ἦτο Ζεὺς νεφεληγερέτης, εἶναι χαρι-
τολόγημα ἐμπρὸς εἰς τὰ πρό τινων ἡμερῶν ἠχήσαντα πο-
λεμιστήρια σκληρίσματά της. Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἴδω-
μεν, ὅπως βαίνουν τὰ πράγματα, καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ
περίοδος αὕτη τῆς ὑφέσεως, ὄλην τὴν δυναμίτιδα, ἐξ ἧς
κατεσκευάζε τὰ ἄρθρα της ἡ Ὄρα, μεταβηλλομένην εἰς
ζύμην λουζουμάδων, καὶ ὄλην τὴν χολήν, μεθ' ἧς τὰ ἐπό-
τιζε, μετατρεπομένην εἰς μέλι, τὸν δὲ Τρικούπην προτεί-
νοντα ἀδελφικώτατα τὴν παροψίδα πρὸς τὸν Κομμουν-
δοῦρον.

Τὸ διατί μὴ τὸ ἐρωτήσητε· τὰ διατί ταῦτα εἰς τὴν πο-
λιτικὴν τῶν ἰδικῶν μας πολιτικῶν εἶναι ἀναπόδοτα συνή-
θως. Τίς οἶδε; ἐροθήθη ἔσως μὴ ἐπὶ τέλους ἐκληθῶσιν
ὑπὸ σοβρᾶν ἔποψιν τὰ γραφόμενά του, μὴ οἱ ἀπομεμακρυ-
σμένοι ἐκεῖνοι ὑπαινιγμοὶ κάμωσι τὴν βασιλείαν νὰ συ-
σπᾶσῃ τὰς ὀφρῆς; ἢ ἐλπίς, τὸ ὄνειρον μελλούτης ἐπιτυ-
χίης κατηύνασε τὴν ἐξαψίν της καὶ ἐσταμάτησεν ἐγκαίρως
ὅπως μὴ κατέλθῃ ἀπερισκέπτως μέχρι τοῦ ἀδιζλλάκτου;
Τίς οἶδεν!

Ὅπωςδήποτε δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν. Ἡ περίοδος
τῆς γλυκύτητος ἐμπορεῖ νὰ ἦναι προδική, καὶ ἡ ἐξέψις
τοῦ πυρετοῦ νὰ ἐπνέλθῃ δριμεῖα. Καὶ τότε θὰ ἴδωμεν
πάλιν ἀφεύκτως τὴν Ὄραν νὰ ἐξογκοῦται ὡς κύστις πλή-
ρης ἀνέμου· θὰ ἀκούσωμεν ἠχοῦντας τοὺς κερκινούς τοῦ
Δε-Κάστρου· θὰ ἴδωμεν πάλιν κκλουμένους εἰς ἐνεργὸν
ὑπηρεσίαν τοὺς σήμερον ἀποστράτους φοβεροὺς μέλλοντας
θὰ κάμωμεν, θὰ δείξωμεν· θὰ ἴδωμεν τὸν Τρικούπην πάλ-
ιν ἐπὶ τοῦ ὄρου Σινᾶ, Μωῦσῃν φωτοβόλον, καὶ τὸν Κομ-
μουνδοῦρον κρυπτόμενον ὑποκάτω τοῦ βασιλικοῦ θρόνου·
θὰ ἴδωμεν ἀστραπτούσας τὰς ἀπειλάς κκθ' οἰουδήποτε καὶ
ὀπουδήποτε καὶ ἂν ἴσταται, με ἀρχιὰ γράμμακτα· θὰ ἴδωμεν
τὸν κόκκινον σκοῦφον περιερχόμενον ἐκ νέου ἐπὶ τῆς κορυ-
φῆς τοῦ μεγαθύμου ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ

ταύτα πάντα δῆθεν ἐξ ὀνόματος ἡμῶν, τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔχει
δύου τοῦ κόσμου τὸ δικαίωμα ν' ἀπκντήσῃ εἰς ὅλας αὐτάς
τὰς σκιμαχίας.

- Ἐξ ὀνόματος ἐμοῦ καὶ δι' ἐμὲ κάμνετε ὅλ' αὐτά;
Νὰ δὰ ἡ Ὠρα!

HICREC

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ὁ βέκτης ὑπουργὸς τῶν νευτικῶν διήρσεε πρό τινοσ τὸν
στόλον μας εἰς δύο μοίρας, ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν. Αἱ
δύο αὗται μοίραι ὅμως ἔλαβον, καθὼς φίνεταί, κκκὴν μοί-
ραν, διότι καθ' ἑκάστην βλέπομεν διαταγὰς πότε νὰ στέλ-
λεται ἐδῶ ἡ μίξ μοίρα καὶ πότε ἐκεῖ! Δικκίως λοιπὸν δυ-
νάμεθα ν' ἀποκκλέσωμεν τὰς μοίρας τοῦ στόλου μας κα-
κομοίρας.

Ἡ Ὠρα ἀγγέλλει, ὅτι ἡ διάσημος ἠθοποιὸς Σάρα Βερ-
νάρδ προσεχώσ, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν Βιέννην πικραστὰ-
σεῶν της, ἀφικνεῖται ἐνταῦθα. Καθὰ ἐκ θετικῆς πηγῆς
πληροφορούμεθα, ἡ Σάρα Βερνάρδ ἐνήργησε καὶ μετὰ πολ-
λοῦ κόπου κκκάρθωσε νὰ προσληθῇ εἰς τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ
τοῦ Βιθυνοῦ δρῶντα δραματικὸν θίασον.

Οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκαλοὶ εὔρον τὴν εὐκαιρίαν
τῆς εἰσόδου τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς νέας
ἐπαρχίας διὰ νὰ δεῖξωσι τὴν πολυμαθειάν των, συντάσσου-
τες ποιήματα καὶ ἐπιγράφας εἰς ἀρχαίους στίχους. Θὰ
τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ φυλάξωσι καὶ μέρος τῶν γνώσεῶν
των διὰ τοὺς μαθητὰς των, οὔτινες ἔχουσι τὴν ἀνάγκην,
διότι ἐπὶ τέλους τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα μίχιν φορὰν
κάθε τετρακοσίους χρόνους εἰσέρχονται εἰς τὰς νέας ἐπαρ-
χίας.

Ἐκ τοῦ ἐγκριτηρίου λόγου τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου κ. Εὐταξίου κκκνθάνομεν δύο
τινά. Πρῶτον, ὅτι ἡ ἐπιστήμη, ἥτις μάλιστα προῦδευσε
κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, εἶναι τὸ ἐκκλησιαστικὸν
δικκίον καὶ δεῦτερον, ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθη-
ματος τούτου οἱ κκ. φοιτητὰί τῆς νομικῆς δύνκνται νὰ

γίνωσι Σωκράτεισ, Πλάτωνεσ, ἢ τοὺλάχιστον θεοὶ τῆς Ἐκ-
κλησιῆς κκκτέρεσ.

Ἐὰν ἀπέτυχον πολλοὶ φίλοι τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ καὶ
ἐπέτυχον πλεῖστοι ἀντίπαλοί του κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ-
λογὰς, τοῦτο μὲγάλως ἐνδιαφέρει τὸν ἑλληνισμὸν, ὡσ μὲν
διδάσκει τὸ προχθεσινὸν κύριον ἄρθρον τῆς περιουστῆτος
Ὠρας. Βάζει κ' ἡ κοσκίνοῦ τὸν ἄνδρα της μὲ τοὺς πικρ-
ματευτὰδες.

Ἡ γνωστοποίησις τοῦ Αἰθέντου τῆς Ἡπείρου Καραπά-
νου, ἰδιοκκῆτου τοῦ χωρίου Σικκίεσ Λέσμου, ὡσ τιτολο-
ρεῖται ἐν αὐτῇ ὁ ἴδιος, εἶνε ἀληθῶσ ἐξκκίσις ἐν τῇ ἀπλό-
τητί της ὡσ κκκχωρίσθη ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ. Ὁ γείτον
αὐτοῦ Ἀλῆ Πασὰς, ἂν ἀνεγείρετο ἐκ τοῦ τάφου καὶ ἀν-
ἐλκμκνεν ὑπ' ὄψιν τὸν αἰῶνα, κκκ' ὄν ζῶμεν, εἰμεθα βέ-
βκκιοι, ὅτι θὰ ἐφέρετο εὐπροσηγορώτερον καὶ ἡπιώτερον τοῦ
ἀγρίου αὐτοῦ ἀπκκκῆτοῦ τοῦ ἡμέρου. Τὸ πικκκδοξὸν δὲν εἶ-
ναι ὅμως ἂν ὁ Καραπάνοσ πκκττεῖ οὕτω, σκεπτόμενοσ ὡσ
γνήσιος ὀθωμανὸσ σκκτράπησ, ἀλλὰ τὸ ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος
Ἄρτης, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὸν
Βκκσιλέκ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ἑλληνικὸς νόμους, τὸ ἑλλη-
νικὸν Σύνταγμα ἐφκκμῶζει χάριν τοῦ Καραπάνου τὸν νόμον
τοῦ Προφήτου καὶ παρέχει τὴν ἐπίσημον συνδρομὴν τοῦ
νόμου εἰς τὸν ἀκκκονόμαστον καὶ ἀνήθικον αὐτὸν ἐκκκ-
σμὸν τῆς ἀπκκκστίας.

Ἀφοῦ ὁ Ζεὺσ κατέπεσεν ἀνεπιστρεπτεῖ ἐκ τοῦ ὑψίστου
θρόνου του, βκκσιλεὺσ ἐν ἐξορίκ καὶ αὐτὸσ ὡσ τόσοι ἄλλοι,
οἱ θνητοὶ ἐλαφροκκκώγησαν τὰ ἱερὰ καὶ ἀπρόσιτα δώματά
του, καὶ οὕτωσ ὁ μὲν Ὀλυμποσ ἐγένετο ἐφημερίσ, οἱ δὲ κε-
ραυνοὶ ἐγένοντο ἀποκκκιστικὴ ἰδιοκκῆσις τοῦ κόμητοσ Δε
Κάστρου. Μὴ ἀρκούμενοσ εἰς τὴν φρικκλέκν κερκκύνωσιν τῆς
Αἰκατερίνης του, ὁ εὐγενὴσ κόμησ ἐκερκκύνωσε σήμερον τὸ
δημόσιον, ἀγγέλλων ὅτι προσεχώσ θὰ ἐκδώσ ἐφημερίδα
ἐποπτικκῆν, φιλοσοφικκῆν καὶ κικκτικκῆν ὑπὸ τὸν τίτλον ΔΕ
ΚΑΣΤΡΟ Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ. Ἀπτόητοι ἀνκκκόμενοι τὸν νέον
τοῦτον θυμὸν τοῦ ἀμειλίκτου κκκληρονόμου τοῦ Διὸσ, οὔτι-
νοσ πικκκόμενοι σήμερον τοῖσ ἀνκκκνώστικσ τὴν κκκσικκὴν
προτομὴν, εὐχόμενοι μόνον νὰ μὴ παθῶμεν τὸ ἀποτέλεσμα,
ὅπερ ὑπικκκνεῖται τοῖσ ἀνκκκνώστικσ αὐτοῦ ὁ Δε Κάστροσ
διὰ τοῦ τρίτου ἐπιθέτου τῆς ἐφημερίδοσ του.

Ἡμεῖσ

Ὁ γνωστός καὶ προσφιλέτης τῆς Ἐφημερίδος συντάκτης κ. Ἰωάννης Καμπούρογλου ἀπεχώρησε τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ὁ κ. Καμπούρογλου, πρῶτος εἰσαγγεὼν τὸ σύστημα τοῦ ἡμερησίου φύλλου, πρῶτος εἰσαγγεὼν μεταρρυθμίσεις, βελτιστάς ἐπαισθητῶς τὴν ἄλλοτε λίαν ταπεινὴν τοῦ τύπου θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ κοινωνίᾳ, ἐργασθεὶς ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου θερμοῦ ἐπὶ ὀκταετίᾳ, ἐνσαρκωθείς αὐτὸς ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ, κατέστησε ταύτην ἐν τῶν καλλιτέρων τῆς πρωτεύουσας φύλλων, ἀποκτήσας διὰ τοῦ ἰδιορρύθμου, εὐφυοῦς καὶ χαριτολόγου καλάμου τοῦ εὐρὺν κύκλον ἀνγνωστῶν. Πηλαιοστῆς κριτερός, ἀλλὰ καὶ συνάμα ἀνεκτικὸς, μετριοπαθής, φιλόφρων, ἦτο ὁ τύπος τοῦ καλοῦ δημοσιογράφου, καὶ ἡ ἀποχώρησις του κατέλυψε πάντας τοὺς συναδέλφους του, οἵτινες εὐχοντο ἐκθύμως ἡ ἀποχώρησις του ἐκ τῆς δημοσιογραφίας νὰ ᾖναι πρόσκαιρος.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἡ Ὥρα ἀγγέλλει, ὅτι ἀρίκετο ὁ κ. Ἀριστείδης Ρούκας. Τὴν διαβεβαιούμεν ὅτι, ἂν πρόκειται διὰ τὸν κοινότησικον φίλον μας, ἀρίκετο οὗτος πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ὡς πολὺ μικρὸν δὲν θὰ τὸν εἶχε διακρίνει ἀκόμη.

Κύριός τις παρουσιάζεται πρὸς διάσημον ζωγράφον καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ νὰ τῷ κατασκευάσῃ τὴν εἰκόνα τῆς συζύγου του, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ἡ ὁμοιότης νὰ ᾖναι πλήρης καὶ ἐντελής.

— Μὴ ἀμφιβάλλετε, τῷ λέγει ὁ ζωγράφος.

— Προσέξατε ὅμως διότι ἡ σύζυγός μου ἔχει ἐν ἐλάττωμα.

— Ποῖον;

— Εἶναι βωβή.

Τί νομίζετε, ὅτι ἐπραξεν ὁ εὐφυὴς καλλιτέχνης; Ἐζωγράψισεν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς γυναίκος ἕνα ἰστὸν ἀράχνης!

Μεταξὺ Συριανοῦ καὶ Ἀθηναίου.

— Τί ἀκάθαρτος πόλις αἱ Ἀθῆναι;

— Ὅχι δὲ καὶ τόσον.

— Ἐγὼ εἰάν ἐμενον ἕνα μῆνα ἐνταῦθα θὰ ἀπέθνησκον ἀπὸ τὴν πρώτην ἐβδομάδα.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Ὁ τῶς τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν κ. Μανσόλας, πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ τῆς θέσεώς του διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς Φθιώτιδος, κατέγεινεν ὡς νεκρόμαντις ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς τὴν τέχνην τῶν ἀριθμῶν καὶ ἐκ τῆς καθέκαστικῆς τῆς τῆς μελέτης ἐξήγαγεν ἐν ὄγκῳ βιβλίον στατιστικῆς, διακίρου τούτους εὐτυχεῖς κατοίκους τοῦ προτύπου βα-

σιλείου τῆς Ἀνατολῆς κατὰ γένος, ἀριθμὸν, πτώσεις κλπ. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν διανομὴν ταύτην παρετηρήσαμεν ἑλλείψεις τινάς, προσπαθοῦμεν ἐνταῦθα νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν, παρεκαλοῦντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ μᾶς διορθώσωσι καὶ αὐτοὶ ἂν καὶ ἡμεῖς σφάλωμεν περὶ τὴν ταξινόμησιν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας κατὰ καθῆκον εὐγενεῖς τοποθετοῦμεν τὸν φιλόπονον ὑπολογιστὴν, ἀποδίδοντες τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι.

Ὁ πληθυσμὸς λοιπὸν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, συνεποσοῦτο εἰς 1,679,470 κατοίκους, οἵτινες, κατὰ τὰς ἀκριβεστέρους ἐρεῦνας, διακίρουνται ὡς ἑξῆς:

Μανσόλας.....	1
Δικηγόροι.....	150,000
Ἴατροί.....	120,000
Ἐμποροὶ.....	4,000
Μεσίται.....	52,000
Βιομήχανοι.....	6
Μηχανικοὶ.....	4
Διευθύνται καὶ ὑπηρεταὶ ζυθοπωλείων παντὸς φύλλου.....	36,020
Συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ.....	78,000
Ἀντιπολιτευόμενοι τὴν τομὴν τοῦ Ἴσμου.....	1
Μέλη συλλόγων.....	250,000
Ἐφευρόντες τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου.....	3,080
Ζητοῦντες νὰ μεταφέρωσι τὴν θάλασσαν εἰς τὸν Ἰλισόν.....	1
Πιστεύοντες εἰς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν.....	150
Τμηματάρχαι πληρόντες τὸ δημόσιον καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτό.....	1
Ἀναγινώσκοντες τὰ συγγράμματα τοῦ Ῥοιτῆρη.....	12
Ἀγωνισθέντες ὑπὲρ πατρίδος κατὰ τὰς τελευταίας ἐπαναστάσεις.....	400,000
Ἐξαιρεθέντες ἐκ τῆς στρατολογίας.....	350,000
Ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν Ἁγίων Γραφῶν.....	6
Κομματάρχαι.....	48,000
Ἐπίδοχοι πρωθυπουργοί.....	130,000
Λομβαρδικνοὶ.....	34
Ἐφηγηταὶ.....	25,000
Θαυῶνες τοῦ κήπου τῶν Ἀκρόρων.....	15,000
Ἀνακαλύψαντες μεταλλεῖα.....	17,000
Σκεπτόμενοι νὰ ἐκδώσωσι ἡμερολόγια.....	650
Κυττάζοντες τὴν στραβομάραν των.....	504

1,679,470

Ὁ ἈΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδασχῶσι τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν τὸν κ. Γ. Σ. ΧΟΪΔΑΝ, ἐπὶ ἔτη δικμείναντα ἐν Τροσκάνη. Πληροφορίαι πλείοτεραι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στραδίου, ἀριθ. 14, ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.